

4) Ifølge det fjerde anbringende indebærer den anfægtede afgørelse en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 for så vidt som den hviler på den opfattelse, at kontakterne mellem konkurrenter, der fandt sted i lande uden for EØS, i sig selv udgør en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, dvs. uanset om de udgør en del af den enkelte, sammenhængende overtrædelse som kontakterne mellem konkurrenter, der fandt sted på højt niveau. Aftaler eller samordnet praksis om indkomne fragtforsendelser fra EØS-området begrænser ikke konkurrencen inden for EØS-området og påvirker heller ikke samhandelen mellem medlemsstater. Desuden udelukker statslig intervention i en række af de relevante lande anvendelsen af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14.12.1987 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren (EFT L 374, s. 1).

Sag anlagt den 24. januar 2011 — British Airways mod Kommissionen

(Sag T-48/11)

(2011/C 80/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: British Airways plc (Harmondsworth, Det Forenede Kongerige) (ved barristers K. Lasok, og R. O'Donoghue, QC, samt solicitor B. Louveaux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen annulleres for så vidt det heri fastslås, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse vedrørende kommission for tillægsafgifter og/eller hjemvise sagen til Kommissionen til fornyet behandling i denne henseende.
- Afgørelsen annulleres for så vidt det heri fastslås, at begyndelsestidspunkt for overtrædelsen var den 22. januar 2001, som erstattede den 1. oktober 2001 som begyndelsestidspunktet og/eller hjemvise sagen til Kommissionen til fornyet behandling i denne henseende.
- Afgørelsen annulleres for så vidt det heri fastslås, at anliggender vedrørende Japan, Indien, Thailand, Singapore, Korea og Brasilien tilsidesatte artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 og artikel 8 i aftalen mellem det Schweiziske Forbund og Det Europæiske Fællesskab og/eller hjemvise sagen til Kommissionen til fornyet behandling i denne henseende.

- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved afgørelsen, annulleres eller nedsættes væsentlig i henhold til et eller alle af ovenstående punkter og/eller til Rettens fulde prøvelsesret.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 7694 af 9. november 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Schweiziske Forbund og Det Europæiske Fællesskab om lufttransporten (Sag COMP/39.258 — luftfragt) angående samordning af forskellige elementer for de priser, der opkræves for luftfragtstjenester på i) forbindelser mellem lufthavnen inden for EØS-området, ii) forbindelser mellem lufthavne inden for EU og lufthavne uden for EØS-området og iii) forbindelser mellem lufthavne i EØS-lande, der ikke er medlemsstater i EU, og tredjelande og forbindelser mellem lufthavne i EU og Schweiz. Den samordning, der er fastslået i afgørelsen vedrører brændstofafgift, sikkerhedsafgift og betaling af kommission af tillægsafgifter til speditører.

Sagsøgeren har til støtte for påstandene fremført syv anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn og utilstrækkelig begrundelse, for så vidt som Kommissionen ikke er fremkommet med tilstrækkelige præcise beviser for, at sagsøgeren deltog i samordningen af betaling af kommission for tillægsafgifter samtidig med, at der ses bort fra den betydelige dokumentation, Kommissionen var i besiddelse af, der påviste det modsatte.
- 2) Det andet anbringende vedrører åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af Kommissionens forpligtelse til i tilstrækkeligt omfang at godtgøre begyndelsestidspunktet for sagsøgerens overtrædelse. I den forbindelse har sagsøgeren anført, at:
  - de fremlagte beviser ikke opfylder kriterierne om at være præcise og samstemmende med hensyn til varigheden af overtrædelsen.
  - Kommissionens konstatering vedrørende begyndelsestidspunktet er i strid med princippet om *in dubio pro reo*.
- 3) Ifølge det tredje anbringende har Kommissionen begået retlige fejl og anlagt et åbenbart urigtigt skøn da den ikke havde kompetence til at anvende artikel 101 TEUF og/eller EØS-aftalens artikel 53 med hensyn til situationen for så vidt angår lovregulering og administrative ordninger for luftfart i Japan, Indien, Thailand, Singapore, Korea og Brasilien og/eller undlod at udøve sine beføjelser i overensstemmelse med det internationale comity-princip og/eller undlod at tage tilstrækkelig hensyn til det internationale comity-princip da den udøvede sine beføjelser.

4) Ifølge det fjerde anbringende har Kommissionen tilsidesat proportionalitetsprincippet, princippet om individuelle straffe og sanktioner og princippet om ligebehandling, idet den bøde, der er pålagt sagsøgeren, står i misforhold til overtrædelsens grovhed. I den forbindelse har sagsøgeren anført, at:

— i tilfælde af en objektiv overtrædelse er Kommissionen forpligtet til at tage hensyn til »art« og »evne« på overtræderens eget marked og i dens økonomiske kontekst, når den vurderer og måler overtrædelsens grovhed.

— såfremt overtrædelsen var blevet undersøgt korrekt, havde der været tungtvejende grunde i nærværende sag til at betragte sagsøgerens overtrædelse som mindre grov, end Kommissionen gjorde, da den anvendte sin multiplikator for så vidt angår grovhed.

5) Ifølge det femte anbringende har Kommissionens tilsidesat begrundelsespligten og proportionalitetsprincippet, idet den har forhøjet bødens grundbeløb med et supplerende beløb på 16 % i præventivt øjemed.

6) Ifølge det sjette anbringende har Kommissionens begået en retlig og faktisk fejl og anlagt et åbenbart urigtige skøn og tilsidesat princippet om den berettigede forventning og/eller princippet om ligebehandling og samarbejdsmeddelelsen, for så vidt som den har tildelt sagsøgeren det lavest mulige niveau for bødenedsættelse i henhold til samarbejdsmeddelelsen til trods for, at sagsøgeren var den første virksomhed, der anmodede om bødenedsættelsen i henhold til samarbejdsmeddelelsen.

7) Ifølge det syvende anbringende har Kommissionen anlagt et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesat ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet, idet den ikke har tildelt sagsøgeren en bødenedsættelse på grund af en formildende omstændighed, for så vidt som Kommissionen har undladt at tage ligeligt hensyn til sagsøgerens begrænsede deltagelse i overtrædelsen, og at sagsøgeren ikke deltog i alle overtrædelsens elementer.

Sag anlagt den 27. januar 2011 — Kongeriget Spanien mod Kommissionen

(Sag T-54/11)

(2011/C 80/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annul创新 af Kommissionens beslutning K(2010) 7700 af 16. november 2010, der nedsætter støtten fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til Programa Operativo Integrado Objetivo 1 de Andalucía (2000-2006) nr. CCI 2000.ES.16.1.PO.003, i det omfang at den pålægger en finansiel korrektion på 100 % af de udgifter, der er finansieret af EFRU i forbindelse med kontrakterne nr. 2075/2003 og nr. 2120/2005.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 39, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999, som fastsætter generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT L 161, s. 1), eftersom Kommissionen ikke har overholdt fristen på tre måneder for udstedelse af den anfægtede beslutning, der løber fra retsmødet, eller, i givet fald, fra fremlæggelsen af yderligere oplysninger fra de spanske myndigheders side.

2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 39, stk. 3, litra b), i ovennævnte forordning nr. 1260/1999 på grund af urigtig anvendelse, eftersom Kommissionen anvender en finansiel korrektion for kontrakterne nr. 2075/2003 og nr. 2120/2005 på grund af formodede uregelmæssigheder i den fulgte procedure for tildelingen af samme kontrakter, selv om proceduren om udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse var fuldt hjemlet i bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, litra b) og c), i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199, s. 1).

Sag anlagt den 27. januar 2011 — Castelnou Energía mod Kommissionen

(Sag T-57/11)

(2011/C 80/59)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Castelnou Energía, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat E. Garayar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annul创新ssøgsmålet antages til realitetsbehandling.

— Beslutningen annulleres i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.